gerat vt de humili ⁊ pura confeſſiõe appetas conmẽ
dari certe ſi te cenſeris vulneratum non timeas in fi-
ne cõfeſionis detegere vulnus. Eſt enim ſcienduꝫ ꝙ
grauius ẽ eſſe inobedientẽ vel irreuerẽtem patri vel
matri ꝓprie ꝙ̃ illi cui nõ ſic tenetur obedientiam vel
reuerẽtiã exhibere. et grauiꝰ eſt turbare vnũ ſanctuꝫ
hominẽ aut deridere ipſũ ꝙ̃ vnũ hominẽ vicioſũ. Et
grauiꝰ ꝓuocare vnã ꝑſonã religioſã ad aliquod pec
catũ quod ẽ cõtra confeſſionẽ eius ꝙ̃ vnã ꝑſonã ſecu
larẽ ducere ad idẽ peccatũ. Et grauius eſt inſpicere
impudice vnã iuuenẽ et religioſã mulierẽ ꝙ̃ ſecula-
rem. Scđm beatum gregoriũ. Nõ licet intueri quod
nõ licet cõcupiſci Et ideo dico eſſe grauiꝰ illud vi-
cioſe reſpicere quod eſt grauiꝰ cõcupiſcere. Hoc idẽ
intelligo de tactu et quocũqꝫ verbo aut tactu ĩpudi-
co de cõditione ꝑſone cũ qua peccaſti ſufficit exem-
plũ iam dictũ Non ergo ſis cõtentus dicere non bñ
cuſtodiui viſũ aut dicere conuerti pluries aſpectum
in faciem cuiuſdem perſone cuꝫ complacentia ⁊ yma
natione impudica. Sed dic qualitatem ⁊ conditionẽ
perſone ⁊ ſi de viſu expedit ſic dicere multo magis de
verbo impudico dante prouocationem ad peccatum
⁊ de tactu autem commotione carnis libidinoſa ha-
bita ex allocutione vel appropinquatione ad corpus
alicuius.

¶ Intentio habita in peccatis. Ca. x.

Grauius eſt facere quodcunqꝫ pctm̃ cum inten
tione prouocandi aliquem ad ſimile aut ad ali-
quod peccatum ꝙ̃ ad ſatiſfaciendum ſibiipſi tantum

vt ſi noueris defectũ alicuiꝰ vt facias ipm̄ deſpici aut
minꝰ reputari: ꝓpter inuidiã tuã vel aliã maliciã aut
ſi feciſti aliquẽ actũ cum oculis aut cum manibꝰ ver
ſus aliquã perſonam vt ꝓuocares eẽ ad malum ⁊ ſic
de alijs peccatis factis ſtudioſe tãtũ in dãnũ facien=
tis ſed etiã in proximi detrimentum que quidẽ pctã
nõ ſufficit cõfiteri niſi explicẽtur intentiones malicio
ſe que recte aſſimilantur demonibus aiarũ damnatio
nem inſidijs ſuis ꝓcurantibus pro quarũ ſalute xp̄s
ſanguinẽ ſuum effudit: ⁊ ſunt inimici xp̄i quia ſtudent
animas perdere Item deſcenſus de pctõ in peccatũ
eſt diligentius perſcrutandus. Non enim eſt ita gra
ue vnum pctm̄ ſimplex ſicut illud cuius occaſione plu
ra alia peccata ſũt commiſſa. Unde ſi ſtudioſe feciſti
aliquem defectũ tali modo ꝙ alius fuit culpatus de
hoc ⁊ non excuſaſti innocentem ſed ꝑmiſiſti eũ iniuſte
pati vel ſi pro defenſione vnius mendacij protuliſti ꝟ
ba iniurioſa aut incurriſti plura alia mendacia ad ꝓ
excuſatione vniꝰ mendacij vel pcti cõmiſiſti periuriũ
⁊ ob hoc fuit ſuſpitio de alio vel facta iniuſta punitio
ſuper aliquem aut ortũ eſt odium aut aliqua turbatio
inter aliquos. Quia hec ⁊ cõſimilia que et peccato pri
mo ſunt conſecuta debent cum primo peccato princi
palius explicari.

¶ Aduertenda eſt occaſio peccati. ¶ Ca. xi.

Similiter de circũſtantijs pctõrum non ſolũ cir
cunſtantias p̄dictas vel ſimiles ſed etiam occa
ſiones et cauſas peccatorum propter quas incurri=
ſti ipſa peccata valet quia neglexiſti ea vitare ſicut